

**ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ЧЕТВЕРТОГО КУРСУ
МІЖНАРОДНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ
ПРАКТИКИ У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ**

Таланова Л. Г.

*кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри романо-германської філології
і методики викладання іноземних мов, професор
Міжнародний університет
м. Одеса, Україна*

Кройтор В.

*студентка 3 курсу
Міжнародний університет
м. Одеса, Україна*

У сучасних умовах реформування освітньої системи особливості актуальності набуває проблема якісної підготовки майбутніх учителів до професійної діяльності. Сучасна школа потребує педагога нового типу – компетентного, мобільного, здатного до інноваційної діяльності та ефективної взаємодії з учнями. Саме тому система вищої педагогічної освіти спрямована на формування фахівця, який володіє не лише ґрунтовними теоретичними знаннями, а й практичними вміннями та навичками організації освітнього процесу.

Одним із ключових компонентів професійної підготовки студентів педагогічних спеціальностей є педагогічна практика. Вона виступає важливим етапом професійного становлення майбутнього вчителя, забезпечуючи інтеграцію теоретичних знань і практичної діяльності. Саме під час практики студент має можливість перевірити рівень своєї підготовки, застосувати набуті знання у реальних умовах навчального процесу та сформувати власний педагогічний стиль. Педагогічна практика виконує низку важливих функцій: навчальну, розвивальну, виховну та діагностичну. Вона сприяє формуванню професійної компетентності майбутнього педагога, розвитку педагогічного мислення, творчого підходу до організації навчання, а також умінь аналізувати власну діяльність. Практика є тим середовищем, де відбувається становлення професійної ідентичності майбутнього вчителя.

Проблема організації педагогічної практики є предметом дослідження багатьох українських і зарубіжних учених. Проблема організації педагогічної практики студентів закладів вищої освіти є предметом

дослідження багатьох вітчизняних і зарубіжних науковців. Значний внесок у дослідження цієї проблематики зробили українські вчені, зокрема І. Зязюн, О. Савченко, В. Андрущенко, Н. Ничкало, С. Сисоєва, О. Пометун, М. Вовк, С. Соломаха та інші. У своїх працях вони розглядають питання професійної підготовки педагогів, розвитку педагогічної майстерності, формування професійної компетентності майбутнього вчителя та удосконалення змісту педагогічної практики.

Зокрема, сучасні дослідження показують, що ефективність практичної підготовки студентів значною мірою залежить від організації взаємозв'язку між теоретичним навчанням і практичною діяльністю. Важливими принципами організації педагогічної практики є системність, послідовність, інтеграція теорії та практики, а також поступове ускладнення професійних завдань студентів.

Підготовка студентів четвертого курсу до педагогічної практики передбачає формування комплексу професійних компетентностей, які забезпечують їхню готовність до самостійної педагогічної діяльності. До таких компетентностей належать:

1. Педагогічна компетентність. Вона включає знання закономірностей навчально-виховного процесу, вікових та психологічних особливостей учнів, а також уміння організовувати освітній процес відповідно до сучасних вимог.

2. Методична компетентність. Передбачає здатність планувати та проводити уроки, обирати ефективні методи та форми навчання, використовувати інноваційні педагогічні технології, здійснювати оцінювання результатів навчання.

3. Комунікативна компетентність. Є надзвичайно важливою для майбутнього вчителя, оскільки передбачає вміння встановлювати педагогічно доцільні взаємини з учнями, колегами та батьками, володіти культурою мовлення та педагогічною етикою.

4. Організаційна компетентність. Включає вміння організовувати як навчальну, так і позакласну діяльність учнів, керувати навчальним процесом, планувати виховну роботу.

На етапі підготовки до педагогічної практики особливу роль відіграє методична підготовка студентів. Вона охоплює навчання складанню конспектів уроків, визначенню цілей навчання, добору навчального матеріалу, використанню інтерактивних методів навчання. Значна увага приділяється формуванню вмінь застосовувати сучасні освітні технології, зокрема цифрові інструменти, що є особливо актуальним в умовах цифровізації освіти. Не менш важливим аспектом є розвиток комунікативних умінь студентів. У процесі підготовки та проходження педагогічної практики вони навчаються ефективно взаємодіяти з учнями, враховувати їхні індивідуальні особливості, створювати сприятливий

психологічний клімат у класі. Це сприяє формуванню педагогічної культури та розвитку професійної майстерності.

Важливим компонентом підготовки студентів є ознайомлення з нормативно-правовою базою функціонування закладів загальної середньої освіти. Майбутні вчителі повинні орієнтуватися в освітніх стандартах, навчальних програмах, принципах організації освітнього процесу. Це забезпечує їхню готовність до професійної діяльності в реальних умовах сучасної школи.

Особливе значення має розвиток педагогічної рефлексії – здатності аналізувати власну діяльність, визначати її сильні та слабкі сторони, прогнозувати результати та вдосконалювати професійні дії. Саме рефлексія є важливим інструментом професійного зростання майбутнього вчителя.

Таким чином, педагогічна практика є невід’ємною складовою професійної підготовки майбутніх учителів. Вона забезпечує формування професійної компетентності, розвиток педагогічної майстерності та готовність до самостійної педагогічної діяльності. Ефективна організація педагогічної практики сприяє підготовці конкурентоспроможного фахівця, здатного успішно реалізовувати себе у сфері освіти.

Література:

1. Зязюн І. А. Педагогічна майстерність : підручник / І. А. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос. 3-тє вид., доповн. Київ : Вища школа, 2018, 422 с.
2. Сисоева С. О. Професійна підготовка майбутнього вчителя: теоретико-методичні аспекти : монографія / С. О. Сисоева. Київ : Університетська книга, 2017, 376 с.
3. Соломаха С. О. Практична підготовка майбутніх учителів у закладах вищої освіти : навч.-метод. посіб. / С. О. Соломаха. Полтава : ПНПУ ім. В. Г. Короленка, 2019, 210 с.